

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	954 - 04 - 171
Дата	12 / 11 / 2019 г.

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА 44-ТОТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА**

15 ¹⁰ X

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА**

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 83, ал. 1 от ПОДНС внасям предложения за изменение и допълнение на законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, № 902-01-52, внесен от Министерския съвет на 09.10.2019 г., приет на първо гласуване на 6.11.2019 г. както следва:

Да се създаде § 2а:

§ 2а. В глава седма се създава чл. 33а:

„Разходи за ремонт на елементи на техническа инфраструктура публична държавна или публична общинска собственост

Чл 33а. (1) Признават се за данъчни цели разходи за ремонт на елементи на техническа инфраструктура, които по силата на закон са публична държавна или публична общинска собственост и са свързани с дейността на данъчно задълженото лице, включително и в случай, че елементите на техническата инфраструктура са достъпни за ползване и от други субекти.“

(2) В случаите, в които за ремонт по ал. 1 е договорено възнаграждение, включително когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги, се прилага общия ред на закона.“

Мотиви: Към настоящия момент съгласно действащото законодателство разходите за изграждане, подобрене и ремонт на елементи на техническа инфраструктура, които по силата на закон са публична държавна или публична

общинска собственост и са свързани с дейността на данъчно задълженото лице, включително и в случай, че елементите на техническата инфраструктура са достъпни за ползване и от други субекти са признати за данъчни цели, доколкото са свързани с дейността на ДЗЛ и липсва специфична данъчна регулация, която да регламентира специално данъчно третиране. Въпреки това в практиката се наблюдават случаи, в които тези разходи не се признават за данъчни цели като се третират като разходи несвързани с дейността или разходи за дарение. Предвид изложеното, с цел правна сигурност, създаване на стабилна законодателна рамка и ясни и предвидими условия за бизнеса се предлага изрична регламентация.

Да се създаде § 2б:

§ 2б. В чл. 43 ал. 4 т. 1 се създават изречения второ и трето:

„в случай че лизингът/кредитът е гарантиран или обезпечен едновременно от лизингополучателя/кредитополучателя и от свързано лице, в разходите за лихви не се включва частта от разходите за лихви по финансовия лизинг/банковия кредит, определена, като общият размер на разходите за лихви по лизинга/кредита се умножи по съотношението между пазарната цена на обезпечението, предоставено от лизингополучателя/кредитополучателя, определена към датата на предоставяне на обезпечението и размера на лизинга/кредита, като в случай че съотношението надвишава 1 същото се приема за равно на 1; при промяна в обема на обезпечението или размера на лизинга/кредита, предходното изречение се прилага съответно от момента на промяната.“

Мотиви: Поради наличието на разнопосочна и противоречива административна и съдебна практика и необходимост от правна сигурност, създаване на стабилна законодателна рамка и ясни и предвидими условия за бизнеса се предлага изрична регламентация.

Да се създаде § 2в:

§ 2а. В чл. 47в се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 2 в началото след думите „действително платеният корпоративен данък върху печалбата“ се поставя запетая и се добавя „включително и чрез внесени авансови вноски или надвнесен корпоративен данък“.

2. В ал. 4:

а) в т. 1 след думите „което се облага“ се добавя „за дейността си или за част от нея“.

б) точка 2 се изменя така:

„2. контролирано чуждестранно дружество, което е:

а) чуждестранно образувание и за дейността си в държавата, в която е местно лице за данъчни цели или в друга държава, се облага с алтернативни форми на облагане;

б) място на стопанска дейност в чужбина, което за дейността си се облага с алтернативни форми на облагане.“

Мотиви: с промяната се цели постигане на яснота и по-точно дефиниране на условията за определяне на това кои дружества попадат в обхвата на правилата за контролирани чуждестранни дружества.

В § 3 по вносител:

Заглавието и основният текст на чл. 47ж се изменят така:

„Непризнати за данъчни цели счетоводни разходи и суми, свързани с плащания при хибридни несъответствия

Чл. 47ж. Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи, а със сумите се увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, доколкото счетоводните разходи и сумите, свързани с плащания при хибридни несъответствия.“

Мотиви: Промяната е с цел постигане на яснота в текста.

Заглавието и ал. 1 на чл. 47з се изменят така:

„Счетоводни приходи и суми, водещи до увеличение на счетоводния финансов резултат, свързани с плащания при хибридни несъответствия

Чл. 47з. (1) Когато данъчно задължено лице е получател на плащане при хибридно несъответствие, водещо до приспадане без включване, за данъчни цели се признава размерът на плащането или като счетоводен приход, който е признат за данъчни цели, или като сума, с която се увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, доколкото същото е приспаданото в юрисдикцията на платеща.“

Мотиви: Промяната е с цел постигане на яснота в текста.

Да се създаде § 3а:

§ 3а. В чл. 48 се създава т. 5:

„5. разходите за изграждане или подобрене на елементи на техническа инфраструктура, които по силата на закон са публична държавна или публична общинска собственост по чл. 69а, ал. 3.“

Мотиви: Виж мотивите по чл.33а.

Да се създаде § 3б:

§ 3б. Чл. 53, ал. 1 се изменя така:

(1) Данъчната амортизируема стойност е историческата цена на актива, намалена с включените в нея начислени провизии и дарения, свързани с актива. В случаите по чл. 64, ал. 1, чл. 67 и чл. 69а, ал. 3 данъчната амортизируема стойност е сумата на:

1. последващите разходи - в случаите по чл. 64, ал. 1;
2. непризнатите за данъчни цели разходи - в случаите по чл. 67 и чл. 69а, ал. 3.

Мотиви: промяната е свързана с новия чл. 69а. Виж мотивите на чл. 33а.

Да се създаде § 3в:

§ 3в. В глава десета се създава чл. 69а:

„Специфично данъчно третиране на разходи за изграждане или подобрене на елементи на техническа инфраструктура публична държавна или публична общинска собственост

Чл. 69а. (1) Счетоводните разходи за изграждане или подобрене на елементи на техническа инфраструктура, които по силата на закон са публична държавна или публична общинска собственост и са свързани с дейността на данъчно задълженото лице, включително и в случай, че елементите на техническата инфраструктура са достъпни за ползване и от други субекти не се признават за данъчни цели.

(2) За разходите по ал. 1, които са капитализирани като част от стойността на актив или са заведени като самостоятелен актив, се прилага реда и изискванията на този закон.

(3) Разходите по ал. 1, които не са капитализирани като част от стойността на актив или не са заведени като самостоятелен актив, за целите на този закон се третират и се завеждат като самостоятелен данъчен амортизируем актив. Данъчният амортизируем актив по предходното изречение се завежда в данъчния амортизационен план от началото на месеца, през който са завършени елементите на техническата инфраструктура. За целите на чл. 55 този данъчен амортизируем актив се разпределя в категорията, в която би бил разпределен, в случай че активът беше собствен и се отписва от данъчния амортизационен план при условията и по реда на чл. 60, ал. 1.

(4) За последващи разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани със заведен по ал. 3 самостоятелен данъчен амортизируем актив се прилага чл. 63.

(5) В случаите, в които за изграждане или подобрене на елементи на техническа инфраструктура публична държавна или публична общинска собственост е договорено възнаграждение, включително когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги, ал. 1-4 не се прилагат и се прилага общия ред на закона.“.

Мотиви: Виж мотивите на чл. 33а.

В § 5: Член 155 се изменя така:

Трансфер на активи/дейност към друга част на предприятието, разположена извън страната

Чл. 155. (1) Данъчно задълженото лице прилага чл. 155а – 155д и чл. 157 в случаите, когато Република България губи изцяло или частично правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферирани активи/дейност при:

1. трансфер на активи/дейност от централното си управление в страната към свое място на стопанска дейност, разположено извън страната;
2. трансфер на активи/дейност от свое място на стопанска дейност в страната към друга част на предприятието, разположена извън страната;
3. трансфер на активи/дейност при промяна на юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели от Република България към друга юрисдикция; тази точка не се прилага по отношение на активите, които продължават да са ефективно свързани с място на стопанска дейност в страната;
4. трансфер на дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в страната, към друга юрисдикция.

(2) Република България губи изцяло правото за облагане на резултата от последващо разпореждане с трансферирани активи/дейност в случаите, когато данъчно задължено лице:

1. трансферира активи/дейност от централното си управление в страната към свое място на стопанска дейност, разположено извън страната и съгласно спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, по отношение на печалбите, реализирани чрез съответното място на стопанска дейност, се прилага метод „освобождаване с прогресия“;

2. трансферира активи/дейност от свое място на стопанска дейност в страната към друга част на предприятието, разположена извън страната;